

Helin-Mari Arderi sulnilt lummas armastuslaul

JAZZKAAR, 17. märts 2012

Helin-Mari Arderi kontserdil tekib ikka sulnilt lummas atmosfäär. Tal on õhuline ja varjundirikas hääl, milles puudub igasugune forsseeritus ja ülepingutus, mida on hea, kerge kuulata, mis ei suru end peale vaid meelitab vaikselt lähemale. Eelmisel nädalal Kumus toimunud Helin-Mari Arderi kontserdist annab ülevaate Jazzkaare veebireporter Tea Klaas.

Selle hääle ümber mähib end ämblikuvõrguna (midagi toekamat ei tihka küll pakkuda) ülejäänud instrumentarium (Mingo Rajandi - kontrabass, Ahto Abner – löökpillid, Mart Soo – kitarrid, Teet Raik – kitarrid, trompet). Tulemus on uduvärviline kui impressionistlik maal. Värve on igasuguseid, aga armastuse värvid mõistagi kõigepealt. Mõned värvid on pehmemad – neid maalib trummiharjasahin koostöös pehme bassiliiniga. On ka konkreetsemaid pintsli tõmbeid – improviseeritud ja valmiskomponeeritud, unisoonsed ja kahehäälsed meloodialiinid, kui solistiga sekundeerib kontrabass kas arco või pizzicato või siis trompet või kitarr.

Helin-Mari Arder võtab kuulaja vastu kui kalleima külalise ja jutustab talle lugude vahele harivaid lugusid. Külaline saab muuhulgas teada, et "Blue moon" sai hitiks 15 aastat pärast loomist ja et selle on loodud vähemalt neljad sõnad. Ja ka seda, et küllap on ilmas väga vähe laule, mis ei räägi armastusest. Jazzis on teadupärast kõik lubatud. Helin-Mari lubab endale suure annuse heamaitseisust, esitades igihaljaid hitte "La vie en rose" ja "Blue moon" ja bändi originaalloomingut, millest uusimal ei ole veel pealkirjagi; hästi sobivad ka Soome runolaul ja ehe Brasiilia bossanova. Kui kirss koogil mõjub "Laulge kaasast" leitud kodumaise estraadi vähetuntud pärl, Silja Aaviku "Jäämise hääl".

Kõik laulud kõlasid originaalkeeltes ja uudsetes, põnevates töötlustes, kus ohtrasti leidis rakendust jazz-valss. Saalis tekib tore sünergia viimase loo ajal (algupäraselt Biitlite looming), mil lauljatar kasutas rütmigrupi täienduseks flamenco-muusikast pärit plaksutamist ehk palmast (kuigi flamencos, tõsi, pole seda ilmselt iial tehtud viieosalises taktimõõdus) ning talle sekundeeris publiku hulgas istuv väike tüdruk. Peaaegu sama ehedalt, kuigi harjumuspärasemalt mõjus publiku kaasamine lisaloo esitusse. Viimane seik süvendas veelgi oodatud külalise tunnet ja tekitas soovi millalgi tagasi tulla.

Kontsert "Armastuse värvid" Kumus 10. märtsil kell 17.00

Koosseisus:

- Helin-Mari Arder – laul
- Mingo Rajandi – kontrabass
- Ahto Abner – löökpillid
- Mart Soo – kitarrid
- Teet Raik – kitarrid, trompet

<http://www.jazzkaar.ee/et/home/item/helin-mari-arderi-sulnilt-lummavarmastuslaul.html?highlight=YTozOntpOjA7czoXMDoiaGVsaW4tbWFyaSI7aToxO3M6NToiYXJkZXliO2k6MjtzOjE2OijoZWxpb11tYXJpIGFyZGVyYj9>